

Eelotsuse küsimus

Kas Code des marchés publics'i artikli 53 sätted on kooskõlas 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta⁽¹⁾ ja Euroopa Liidu lepingu sätetega?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 31. mail 2010 — Lotta Gistö**(Kohtuasi C-270/10)**

(2010/C 221/39)

*Kohtumenetluse keel: soome***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled*Kaebuse esitaja:* Lotta Gistö*Teine menetlusosaline:* Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö**Eelotsuse küsimus**

Kas privileegide ja immuuniteetide protokoll⁽¹⁾ artiklit 14 tuleb Lotta Gistö juhtumi puhul tõlgendada nii, et selle protokollisätete kohaselt on ta 2007. aastal endiselt Soome resident, või tuleb asjaomast protokollisätet nii, et käesoleval juhul määravad lõppastmes liikmesriigi siseriikliku õiguse sätted selle, kas on tegemist üldise maksukohustusega liikmesriigis ja käesoleval juhul Soomes?

⁽¹⁾ Protokoll (nr 36) Euroopa Ühenduste privileegide ja immuuniteetide kohta (1965), EÜT C 321 E, lk 318.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Kreeka) 31. mail 2010 — Susana Berkizi Nikolakaki versus Anotato Symvoulio Epilogis Prosopikou ja Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis**(Kohtuasi C-272/10)**

(2010/C 221/40)

*Kohtumenetluse keel: kreeka***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Thessaloniki kõrgem halduskohus)

Põhikohtuasja pooled*Kaebuse esitaja:* Susana Berkizi Nikolakaki

Vastustajad: Anotato Symvoulio Epilogis Prosopikou (kõrgem personalivaliku nõukogu, ASEP) ja Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki Aristoteleio ülikool, APT)

Eelotsuse küsimused

1. Kas presidendi dekreeidi 164/2004 artikli 11 lõikes 2 sätestatu, mille kohaselt peab töötaja selleks, et saaks kontrollida, kas tähtjalise töölepingu tähtajatuks muutmise tingimused on täidetud, esitama kahe (2) kuu jooksul kõnealuse dekreeidi jõustumisest (imperatiivne tähtaeg) pädevale ametiasutusele taotluse eespool viidatud tingimuste täitmist kinnitavate andmetega, kusjuures tuleb arvesse võtta, et selle tähtaja imperatiivsuse tõttu kaotab töötaja õiguse lepingu sellisele muutmisele, kui ta kahe kuu jooksul taotlust ei esita, on kooskõlas nõukogu 28. juuni 1979. aasta direktiivi — milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööstajate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtjalise töö kohta — eesmärgiga, mis on sätestatud EÜ artikli 139 lõikes 2, ja kasuliku mõjuga vastavalt EÜ artikli 249 kolmandale lõigule?
2. Kas EÜ artikli 139 lõikes 2 sätestatud direktiivi 1999/70 eesmärki silmas pidades on kahekuune tähtaeg piisav, et tulla vastu presidendi dekreeidi 164/2004 artikli 11 kohaldamisalasse kuuluvate töötajate vajadustele ning et saavutada selle direktiivi eesmärkide kasulik mõju vastavalt EÜ artikli 249 kolmandale lõigule, kui kõnealune presidendi dekreeidi 164/2004 artikkel 11 avalikustatakse üksnes Kreeka Vabariigi ametlikus väljaandes avaldamise teel?

3. Kas see, et kahe kuu pikkust tähtaega ei pikendata, kujutab endast töötajate üldise kaitstuse taseme alandamist, millega rikutakse direktiivi 1999/70 klausli 8 lõiget 3 vastavate tähtaegade pikendamise osas, mis oli presidendi dekreedist 164/2004 varasemate analoogsete õigusnormide kohaselt lubatud?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Hispaania) 1. juunil 2010 — David Montoya Medina versus Fondo de Garantía Salarial ja Universidad de Alicante

(Kohtuasi C-273/10)

(2010/C 221/41)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Põhikohtuasja pooled

Hageja: David Montoya Medina

Kostjad: Fondo de Garantía Salarial ja Universidad de Alicante

Eelotsuse küsimused

Kas õigusnormid, mis on kehtestatud Valencia autonoomse piirkonna valitsuse 15. oktoobri 2002. aasta dekreedis 174/2002 pealkirjaga Decreto [...] sobre Régimen y Retribuciones del Personal Docente e Investigador Contratado Laboral de las Universidades Públicas Valencianas y sobre Retribuciones Adicionales del Profesorado Universitario (Valencia avalik-õiguslike ülikoolide lepinguliste õppejõudude ja teadustöötajate ning nende tasustamise ja ülikoolide õppejõududele lisatasude maksimise korra kohta), on vastuolus 28. juuni 1999. aasta direktiivi 99/70/EÜ⁽¹⁾ klauslis 4 sätestatud mittediskrimineerimise põhimõttega, arvestades et need ei võimalda doktorikraadiga abiõppejõududel saada teenistusajast tulenevat lisatasu, milleks on kolme teenistus aasta lisatasu, samas kui doktorikraadiga lepingulistele õppejõududele võimaldatakse sama lisatasu maksta?

⁽¹⁾ Milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

1. juunil 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Ungari Vabariik

(Kohtuasi C-274/10)

(2010/C 221/42)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Triantafyllou ja B. D. Simon)

Kostja: Ungari Vabariik

Hageja nõuded

1. Tuvastada, et Ungari Vabariik on rikkunud nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivist 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ⁽¹⁾ tulenevaid kohustusi,

— kohustades maksukohustuslasi, kelle maksudeklaratsioon sisaldab antud maksustamisperioodi kohta „ülejäaki” direktiivi artikli 183 tähenduses, selle ülejäägi tervikuna või osaliselt järgmisesse maksustamisperioodi üle kandma, kui nad ei ole tasunud kogu vastavat ostuhinda oma tarnijatele,

— ning kuna selle kohustuse tõttu on teatud maksukohustuslased, kelle maksudeklaratsioon sisaldab süstemaatiliselt „ülejäake”, kohustatud selle ülejäägi rohkem kui üks kord järgmisesse maksustamisperioodi üle kandma.

2. Mõista kohtukulud välja Ungari Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi ese on Ungari maksusäte, mille kohaselt maksukohustuslased saavad enamakstud käibemaksu maksustamisperioodi lõpus tagasi nõuda ainult siis, kui nimetatud ülejääk ületab nende poolt tegelikult tasumata ostude käibemaksu. Seega tuleneb Ungari asjaomase õigusnormist, et veel tasumata ostude käibemaksu summale vastavat osa ülejäägist ei ole võimalik tagasi nõuda ning et maksukohustuslane peab vaatluse all oleva summa järgnevasse maksustamisperioodi üle kandma. Kui maksustamisperioodi lõpus selgunud käibemaksu ülejääk on väiksem kui tasumata ostude käibemaks või vastab sellele, peab maksukohustuslane tervikuna üle kandma tasumata ostude käibemaksu summale vastava osa ülejäägist. Järgmise maksustamisperioodi lõpus toimub sama menetlus — õigusnormides ei ole sellega seoses ette nähtud mingit ajalist piirangut, järelikult on võimalik, et maksukohustuslane peab käibemaksu ülejäägi määramata ajani üle kandma.